

ikke uvæsentlig del blevet dækket af skolens produktive virksomheders overskud. Af skolens regnskab for regnskabsårene 1946—47 og 1947—48 fremgår det imidlertid, at skolens produktive virksomheder taget under eet i de nævnte regnskabsår har givet et underskud af henholdsvis 13 258 kr. 64 øre og 11 812 kr. 75 øre. Årsagen hertil må dels søges i alvorlige materialevanskeligheder, navnlig for cykle- og kleinsmedeværkstedet og snedkerværkstedet, dels i løn- og prisstigninger. Hertil kommer, at skolen, der nødvendigvis må beskæftige patienterne, ofte har måttet udføre mindre godt betalt arbejde. For samtlige afdelinger gælder det derhos, at skolen tidligere regnede med en vis produktiv virksomhed fra patienternes side, således at i hvert fald den tid, afdelingslederne brugte til at tilrettelægge arbejdet for patienterne samt til at iagttage og undersøge deres arbejdsevne, blev dækket af patienternes eget arbejde. Denne beregning har imidlertid i regnskabsårene 1946—47 og 1947—48 ikke kunnet holde stik, idet patienterne har været af en ringe arbejdsmæssig beskaffenhed, idet de senere års gode arbejdsmuligheder i private virksomheder har medført, at man her har anvendt folk, der blot havde nogen arbejdsevne i behold.

Administrationsudgifterne har derhos været forholdsvis store, idet skolens kapacitet ikke har kunnet udnyttes fuldt ud som følge af, at skolen, der kun råder over en 16 mands barak til logi for patienterne, ikke har kunnet skaffe et tilstrækkeligt antal lejede værelser hos private.

De øjeblikkelige likviditetsvanskeligheder skyldes endvidere, at bankerne har strammet deres udlånsbetingelser, og at skolens bank for kort tid siden har opsagt den kassekredit på 20 000 kr., der var ydet skolen under de tidligere meget gunstige forhold, og det beløb, som skolen skylder denne på konto, ialt 7 000 kr., er krævet indbetalt. Herudover har det vist sig nødvendigt at foretage bl. a. en udskiftning af gartneriets varevogn, ligesom man ikke længere har kunnet udskyde en gennem længere tid påkrævet udvidelse af skolens centralvarmeanlæg; hertil påregnes at medgå ialt ca. 10 000 kr.

Efter socialministeriets opfattelse må der i høj grad siges at være behov for en institution som arbejdsskolen. Man kan herved henvise til, at skolen som foran nævnt ikke blot er et værdifuldt og uundværligt led i invalideforsikringsrettens arbejde, men at også et i 1942 af indenrigsministeriet nedsat udvalg til behandling af spørgsmålet om arbejdsrapport for kirurgiske patienter har foreslået, at der opføres en arbejdskuranstalt i tilknytning til arbejdsskolen. Endelig er der af arbejds- og socialministeriet nedsat et udvalg vedrørende erhvervsmæssige foranstaltninger for erhvervshemmede, hvilket udvalg bl. a. har fået til opgave at undersøge spørgsmålet om erhvervshemmedes anbringelse i erhvervslivet. Uden at det i øjeblikket kan siges, i hvilket omfang der vil blive gået ind for en udvidelse af rammerne for arbejdsskolens virksomhed, er man af den bestemte opfattelse, at arbejdsskolen fortsat vil være et vigtigt led såvel i invalideforsikringsrettens undersøgelse og optræning af renteansøgere som i bestræbelserne for uddannelse og omskoling af invalider, og at det vil være overordentlig beklageligt, om arbejdsskolen på grund af likviditetsvanskeligheder må standse sin virksomhed.

Socialministeriet må derfor anse det for påkrævet, at der af statskassen ydes skolen en sådan økonomisk støtte, at skolen får mulighed for at fortsætte sin virksomhed, og man herefter må anse det for påkrævet, at der for indeværende finansår ydes skolen et ekstraordinært statstilskud, stort 15 000 kr.

Man skal tilføje, at man, efter at udviklingen har været den, at arbejdsskolen nu i det væsentlige kun benyttes af invalideforsikringsretten, formentlig ikke fremtidig kan vente samme økonomiske støtte fra anden side som hidtil. Socialministeriet må derfor forbeholde sig, at hele tilskudsordningen til arbejdsskolen tages op til revision. Endvidere har man ønsket allerede på indeværende tidspunkt at pege på, at den omstændighed, at patienterne som foran nævnt i visse tilfælde tvangsmæssigt kan henvises til arbejdsskolen af invalideforsikringsretten, må forudsætte, at opholds- og soverum for patienterne opfylder visse minimumskrav, og at socialministeriet ved besøg på arbejdsskolen, hvori også en repræsentant for finansministeriet har deltaget, har fundet, at de nuværende forhold i denne henseende ikke i det lange løb kan anses for forsvarlige. Socialministeriet må derfor forbeholde sig også at vende tilbage til dette spørgsmål.

Under henvisning hertil skal jeg med bemærkning, at finansministeriet intet har mod forslaget at erindre, anmode det ærede finansudvalg om på mine vegne ved